

Wie in drie minuten een betoog wil laten landen zal keuzes moeten maken.

Ten eerste, in welke rol neem je het woord.

Als individu en een omwonende van de luchthaven, die overlast ervaart?

Als Rotterdammer of Nederland, die onderdeel uitmaakt van een gemeenschap, de samenleving?

Als wereldburger, die de Aarde tijdelijk in bruikleen heeft om hem straks door te geven de generaties na ons.

Een individu kan alleen floreren in een functionerende samenleving en een samenleving kan alleen floreren binnen een gezonde ecologische toestand.

In dit dossier gaat het om dat allemaal samen.

Als individu kan ik hier en nu klagen over het geluid, maar dat is al gedaan, en bovendien is het niet mijn grootste zorg. Mijn grootste zorg is dat onze systemen het gaan houden. Ons politieke systeem, en ons ecosysteem. Daarop zouden zij onze energie moeten richten in plaats van complexe vraagstukken reduceren tot kissebissen over decibellen en vliegschema's.

Want daarmee staat hier ook geloofwaardigheid van ons politieke systeem staat op het spel.

- Want hoe leggen we het de gangbare boeren die hun bedrijf moeten verkopen uit dat de luchthaven misschien uitbreidt?
- Hoe leggen we de Herenboeren die onder de landingsbaan met vallen en opstaan werken aan een volhoudbaar voedselsysteem uit dat de luchthaven misschien uitbreidt?
- Hoe leg ik mijn dochter van drie uit dat ze bij het drinken uit pakjes pulp in hun mond krijgt van de kartonnen rietjes omdat die van plastic verboden zijn, maar dat de luchthaven misschien uitbreidt?
- Hoe leggen we straks in Brussel uit dat we weer allemaal geitenpaadjes hebben gevonden op een doodlopende weg, terwijl alle afspraken die gemaakt worden zijn gericht op verduurzaming, en dat de luchthaven misschien uitbreidt?
- Hoe leggen we burgers uit dat zij vertrouwen moeten hebben in ons politiek systeem als een burgerparticipatietraject zo'n lachwekkende soap wordt, en de luchthaven toch wel uitbreidt?
- Hoe leggen we burgers uit dat zij niet voor eigen rechter kunnen spelen als zij vanochtend de krant openslaan en zien dat de belangen van een vervuilende industrie zwaarder wegen dan de gezondheid van de burger? Gesteund tijdens corona zetten zij hun winsten nu in om zelf boeren uit te kopen en zo stikstofruimte te winnen.

Het is tijd dat we inzien dat het neoliberalisme ons niet dient, maar schaadt, en dat zowel industrie, overheid als consument andere keuzes zal moeten gaan maken.

Mijn zoon Thom van 6 zag laatst op het jeugdjournaal een item over de klimaattop. Later die week fietsten we langs de luchthaven toen er een vliegtuig opsteeg. De wind stond onze kant op. We namen een hap lucht en hielden onze adem in tot de kerosine zich verplaatst had. Een eindje verder vroeg hij:

Pap, vliegtuigen zijn toch niet goed voor het milieu?

Nee.

Waarom mogen die dan vliegen?

U ziet hier als raadslid, maar u bent vast ook meer dan dat. Ik wil Karremans oproepen, in alle rollen die hij speelt, onder andere in zijn campagnefilm, om deze deze simpele vraag aan de minister te stellen.

